

## Uophørligt flydende helbredende kraft ...

-ud, 1960

Kort efter Bruno Grönings hjemvenden til lysriget, som han tidligere var kommet fra, besøgte vi fru Josette Gröning i hendes hjem (som ikke findes mere).

Ved indgangen til forstuen hang et realistisk portræt af den afdøde, og vi følte straks et ejendommeligt fluidum i hele rummet; en svingning, som lukkede vores mund – men i det indre åbnede for alt det, som skete i det usynlige.

Der skete rigtig meget!

Det er godt for den, der har øjne at se med – indre øjne!

Man bør ikke tale om det. Ellers kunne der opstå falske rygter; pressens altædende medusahoved kunne igen få ny næring, som den i sit svælg ville forvandle til giftige dele ... Men vi kunne optage svingningerne!

Og vi følte mere end i nogen anden bolig – meget mere!

Så stod vi foran hans lænestol! Alt befandt sig endnu, som det altid havde stået, mens han levede. Bruno Grönings blå jakke hang ligesom tilfældigt over ryglænet, på det lille bord ved siden af lå brillerne, uret og en gylden kæde med et lille kors, som han altid havde båret på sig. Et lille kors – ved siden af et stort, usynligt kors, som hvilede på hans skuldre – det tunge kors af menneskers mange sygdomme, og på dets tværbjelke hang desuden den blytunge vægt af anklagerne, af forfølgelser, latterliggørelser og nedrakninger gennem en styret presse, og den hadefulde hetz fra lægernes og andre modstandere side.

Fru Josette Gröning havde bundet et sort bånd om lænestolen, som tegn på sorg, og så ingen skulle sætte sig i denne stol.

I rummet så man blomster i flere vaser – de var ikke visnet og ikke rådnet i mange, mange uger! De beholdt en stor del af deres farver, blomsterbladene faldt ikke af, de føltes næsten som evighedsblomster efter en indtørningsproces – og alligevel udtrykte de noget levende! Vandet, de stod i, var helt klart og uden lugt!

Et niende vidunder!

Og dog intet vidunder – for det er kun et bevis på det stadigt forsatte indstrålingsområde af den guddommelige, helbredende kraft!

Vi havde senere oplevet dette bevis utallige gange, da vi stadig ofte besøgte fru Gröning. Så bragte vi altid selv blomster med, og igen bekræftedes det for vore øjne; også, da fru Gröning ikke mere boede i sin tidligere bolig i Plochingen-Stumpenhof.

Et godt eksempel for dem, der siger, at Bruno Gröning "ikke mere eksisterer", så vi skal vel ikke stadig beskæftige os med ham! De behøvede kun på samme måde at indstille sig på den helbredende kraft, på det vidunderlige DET, så ville de igen komme i umiddelbar kontakt med denne vidunderlige hjælper.

Det kommer altså altid an på den indre indstilling, på den udogmatiske og ufanatiske holdning, på i kærligt beredskab at optage GUDS helbredende strømme. De, som i det indre tilslutter sig den, vil altid finde den umiddelbare vej til den hinsidige ven og hjælper. Det vil så sige, at din tro har hjulpet dig!

Der kunne ske endnu flere undere på denne lænestol, som er "påvirket" af den guddommelige, helbredende kraft. Der skete helbredelser af mange, mange mennesker!

Men Bruno Gröning vil ikke have mere "postyr". Han har jo vist menneskene vejen, så de uden ham kan indstille sig på GUD. Den foreliggende beretning er et bevis på det.

Senere vil lænestolen komme til at stå ved siden af andre ting på et Bruno Gröning mindested, som vil blive oprettet på et senere tidspunkt.

PARACELSUS har blandt andet i sine skrifter henvist til, at man må kalde sådanne steder for "rene steder", da jo livsvandet, nemlig den åndeligt-sjælelige stråling, hele tiden flyder fra oven som helbredende kraft, uophørligt, i al evighed!

**Kilde:**

Josette Gröning (Hsgr.) Der geistig-seelische Heiler (Denkendorf bei Plochingen/Neckar 1960) nr. 4, s. 53-54